

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 14. december 2017
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Mathias Mikkelsen
Sagsnr.: 2017-0037-0009
Dok.: 607941

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om forældelse af fordringer, lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Ophævelse af forældelsesfrister for gerningsmandens strafansvar i sager om seksuelt misbrug af børn og for erstatningskrav mod forvaltningsmyndigheder for svigt i sager om overgreb mod børn, forhøjelse af niveauet for tortgodtgørelse for seksuelle krænkelser samt ophævelse af 72-timersreglen i sager om voldtægt, incest og seksuelt misbrug af børn m.v.) (L 31), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. december 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 (L 31) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at der er den fornødne identitet mellem det oprindelige hovedforslag og ændringsforslaget (vedrørende ophævelse af den civilretslige forældelsesfrist overfor kommuner), henset til, at der her er tale om ophævelse af forældelse med tilbagevirkende kraft? Fordringer, der er ophørt, ”genopstår” efter ændringsforslaget, hvilket ikke er tilfældet efter hovedforslaget – og hvilket må siges at være en markant ændring af gældende formueret. Konsekvenserne af ændringsforslaget har ikke været genstand for høring eller anden lovforberedelse – kun KL ses umiddelbart at have ytret sig.”

Svar:

Efter grundlovens § 41, stk. 2, kan et lovforslag ikke endeligt vedtages, inden det tre gange har været behandlet i Folketinget. Der er således grænser for, hvor omfattende ændringer der kan foretages i et lovforslag under dets behandling i Folketinget, uden at det vil være strid med grundloven – den såkaldte identitetsproblematik.

Bestemmelsen i grundloven opstiller ikke klare grænser for, hvornår identitetskravet er opfyldt, og det beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Udgangspunktet bør dog være, at alle spørgsmål, der gøres til genstand for lovgivning, får en grundig behandling i Folketinget, og at offentligheden bør have mulighed for at påvirke lovgivningsprocessen. Hovedsubstanten i en vedtaget lov skal have været undergivet tre behandlinger i Folketinget. Således skal ændringsforslaget have en indholdsmæssig sammenhæng med lovforslaget.

Ifølge Folketingets Forretningsorden § 16, stk. 3, skal et ændringsforslag afvises, hvis ændringsforslaget medfører så store ændringer i et lovforslag, at det strider mod grundloven. Afgørelsen om at afvise ændringsforslaget træffes af Folketinget ved afstemning, men der finder ikke en forhandling sted i Folketingssalen, inden Folketinget stemmer om sagen. Inden afgørelsen træffes, forhandler Folketingets formand med Udvalget for Forretningsordenen om spørgsmålet, og på baggrund af den forhandling afgiver formanden en indstilling til Folketinget om, hvorvidt ændringsforslaget skal afvises.

Det fremgår af Håndbog i Folketingsarbejdet (2015) side 49-50, at denne procedure dog kun bliver anvendt, hvis det er ganske klart, at identitetskravet ikke er opfyldt. Udvalget for Forretningsordenen har besluttet, at hvis der i andre tilfælde bliver rejst tvivl om, hvorvidt et ændringsforslag opfylder identitetskravet, skal det i første omgang overlades til det udvalg, som behandler lovforslaget, at afgøre, hvad der videre skal ske, eventuelt på baggrund af et notat fra administrationen i Folketinget. I medfør af Folketingets Forretningsordens § 23 har et medlem af Folketinget dog altid mulighed for at anmode om, at et ændringsforslag bliver afvist.

Det fremgår endvidere af håndbogen, at det er yderst sjældent, at der træffes afgørelse i Folketingssalen om, hvorvidt et ændringsforslag skal afvises, fordi det er i strid med grundloven.